

ה

גם מ"ש אודות הטעויות, כל דבריו צדק הוא חמת ויציב כי הוא ממש ע"ז וג"ע וכל דברי נבלה ומינות ר"ל, והוא אבי אבות העומאח בכל בית שמכניסין אותו, ומבראיו שכל הרצנים וראשי הישיבות היראים ימחו ע"ז בכל חוקק ועוז טרם שתפשט הנגע המרה. הן צדתי ישראל הכשרים.

והשי"ת ירחם וימשוך לבבות בני ישראל לחורב ועברה, ויזילנו מכל נוקם וזרה, ויזכה לישועה צמורה.

וכנני ידידו דושת"כ צאה"ר

הק' יואל מייטלבוים

סימן יב

צ"ה

שלו' וכמ"ס אל כבוד ידידי הת"ג חו"ב טובא ותיק מלא עתיק כש"ת מוח"ר יונתן שטייף נ"י דומ"ץ בקה"י פעם יצ"ו.

הגיעני מכתבו זה איזה שבועות, ומחמת עירדות הימים ופגעי הזמן נשמע לדבר ולא השצתי לו, בעת מזכרתי והנה טרידנא טובא גם בעיני הפסח, אך צקויר נמרץ רחיתי להשיבו.

אודות הצמוקים הקטנים אם לעשות מהם יין, הנה קשה להחליט צדק דבר צרור כי לא נמלא מה מצואר דדברי הראשונים ז"ל, ומה שכתבו האחרונים איזה בערות אין זה דברים צרורים ואפשר לנטות לכאן ולכאן כמצואר להמעיין בדבריהם, וקשה להחליט לעשות מעשה לצדק צפה"ג וכדומה. ומה שנאמר לו שטעו פה עירנו הפירמא לעפקאוועטש יין מצמוקים כאלה צהכמחין, להדי"מ, ואדרבה צנה זו היה צדעתם לעשות ויען שאמרתי להם שאין בהיתר צרור חדלו מלעשות.

אמנם הצמוקים הגדולים צבר נחפשת בהיתר לעשות מהם יין לפסח ע"י סינון קודם זמן איסורו. ומה שהביא מהפמ"ג (א"ח סימן תס"ז משצות אוח ז') שחילק צין הצמוקים הגדולים להקטנים, אין זה ענין

לכאן, כי שם מיידי מחומרא דפירות יצושים שמוצאר שם צרמ"א ז"ל (סעיף ח') שחלוי לפי המנהג, וצדאי הנה מנהג מקומו של הפמ"ג ז"ל להחמיר בגדולים לא צקטנים, וכפי הגרסא לא נעשה הוצא צהם כמו צאופן של הגדולים ואולי היה אז מוחזק יותר צהקטנים שלא נעשה צהם דבר חיומו. אבל כ"ז לא מיידי אלא כשאוכלס צענים, אבל כשנעשה מהם משקה ומסין קודם הפסח מצואר שם צסימן תס"ז שלא החמירו כלל צאופן זה צפירות יצושים, וא"כ צעשיית יין מהצמוקים אין צ"מ כלל צדברי הפמ"ג האלו. וצענין הצמוקים הקטנים צבר חקרתי אלא איזה סותרים הצאים משם צופן גידולס אולי ע"ז יהיה אפשרות קלה לצרר הענין, אבל לא יכולתי להוציא מהם דבר צרור, והרבה יש לדבר צפרעים החכרים צהלכה אבל לא אוכל לכתוב בעת מרוב עירדות הזמן וכצדתי רק צחפזון רב שורות אלה שלא להניח צלא תשובה.

ובת"ה נ"י יצא ליצא צאהלה של חורב ועצודם מחוך נחת והרחה גדולה, והשי"ת ירחם על שארית עמו ישראל צמורה, ויוציאו מאפילה לאורה, ואת חג המלות, נחוג צכשרות וצדילות.

וכנני ידידו דושת"כ צאה"ר

הק' יואל מייטלבוים

סימן יג

צ"ה, ה' תרומה חשמי"ו

שלום וכמ"ס אל כבוד ידידי הרב הגאון המפורסם, גן ההדסים, ערוגת הבושם, שלשלת פאר המיוחסים, בתורה ובחסידות, לו עשר ידות, כ"ש מפארים מוח"ר ל"ו יצחק ג"ו שליט"א האב"ד דקהל ערוגת הבושם פה ברקלין יצ"ו.

אחדשית"ה צאה"ר, הגיעני מכתבו צדבר אשר הצפלא עלי על מה שאמרתי לו צבעודת צ"מ שאף אלו היה כוית צהלעקיך שאכלתי מ"מ אפשר לסמוך על מה שצרכתי צרכה צני"ר על הדגים יען שלא היה צהלעקיך קמה צצא"פ, וצאמת אמרתי לו אז שלפי השערתי לא היה כוית כלל צמה שאכלתי אלא לריוחא דמולחא אמרתי לו שאף אלו היה כוית אפשר לסמוך